

ЛИСИЧКА-СЕСТРИЧКА

Превод от руски: Ран Босилек, 1956

chitanka.info

Откраднала Лиса кокошчица и побягнала по пътя. Бягала, що бягала, настигнала я тъмна нощ. Видяла колиба. Влязла вътре, ниско се поклонила и рекла:

— Здравейте, добри хора!

— Здравей, лисичке-сестричке!

— Пуснете ме да пренощувам!

— Ох, лисичке-сестричке, тясно е у нас, няма къде да те сложим.

— Нищо! Ще се свия под полицата, ще се завия с опашката и ще пренощувам.

Стопанката рекла:

— Е добре, пренощувай!

— А къде да си сложа кокошчицата?

— Пусни я под печката.

Лиса така и направила. А през нощта станала тихичко, изяла кокошчицата, а перушината скрила в ъгъла. На другия ден се дигнала рано-рано, измила се хубаво, поздравила стопаните и рекла:

— Къде ми е кокошчицата?

— Под печката.

— Гледах, там я няма.

Седнала и заплакала:

— Само една кокошчица си имах и нея ми откраднаха. Дай ми, стопанино, за кокошката патица.

Нямало какво, трябвало да се разплатят. Взела Лиса патицата, сложила я в торбата и си тръгнала.

Тичала, какво тичала, пак я настигнала нощ по пътя. Видяла колибка, влязла вътре и рекла:

— Здравейте, добри хора!

— Здравей, лисичке-сестричке!

— Пуснете ме да пренощувам!

— Колибката ни е малка, няма къде да те сложим.

— Нищо! Ще се свия под полицата, ще се завия с опашката и ще пренощувам.

— Добре, пренощувай!

— А къде да дяна патицата си?

— Пусни я в курника при гъските!

Лиса така и направила. А през нощта тихичко станала, изяла патицата, а перушината събрала на купчина. На заранта се дигнала

рано-рано, измила се хубаво, поздравила стопаните и рекла:

— Къде е патицата ми?

Погледнали в курника — няма я. Стопанинът рекъл:

— Може да са я пуснали с гъските?

А Лиса заплакала:

— Само една патица си имах и тя пропадна. Дай ми, стопанино, за патицата гъска!

Нямало какво да се прави, трябвало да се разплатят. Взела Лиса гъската, сложила я в торбата и си тръгнала.

Вървяла тя, вървяла... Гледа, отново настъпва вечер. Видяла колибка. Влязла вътре и рекла:

— Здравейте, добри хора! Пуснете ме да пренощувам!

— Не можем, лисичке-сестричке: тясно е у нас, няма къде да те сложим.

— Нищо. Ще се свия под полицата, ще се завия с опашката и ще пренощувам.

— Добре, пренощувай!

— А къде да дiana гъската си?

— Пусни я в кошарата при агнетата.

Лиса така и направила. А през нощта тихичко станала, изляла гъската, а перушината събрала на купчина. На заранта се дигнала рано-рано, измила се хубаво, поздравила стопаните и рекла:

— Къде ми е гъската?

Погледнали — няма я. Лиса рекла на стопанина:

— Къде не съм била, къде не съм нощувала, но такова нещо не ми се е случвало. Всичко ми е било цяло и непокътнато.

Стопанинът рекъл:

— Може агнетата да са я стъпкали.

Лиса казала:

— То си е твоя работа, а за гъската ми дай агне.

Дали й. Сложила Лиса агнето в торбата и си тръгнала. Вървяла, що вървяла — пак нощ я застигнала. Видяла колиба, взела да се моли за подслон:

— Пуснете ме, добри хора, да пренощувам!

— Не можем, лисичке-сестричке; тясно е у нас, няма къде да те сложим.

— Нищо. Ще се свия под полицата, ще се завия с опашката и ще пренощувам.

— Добре, пренощувай!

— А къде да дядна агнето си?

— Остави го на двора.

Лиса така и направила. А през нощта тихичко станала и изяла агънцето. На другия ден се дигнала рано-рано, хубаво се измила, поздравила стопаните — и пак на своето:

— Къде ми е агнето?

Седнала да плаче — със сълзи се облива.

— Къде не съм била, къде не съм нощувала, такова нещо не беше ми се случвало!

Стопанинът рекъл:

— Може невестата, като е напъждала воловете, да го е изпуснала.

Лиса му отвърнала:

— То си е твоя работа, а за агънцето ми дай невестата!

Заплакал свекърът, заплакала свекървата, заплакали децата. А синът сложил в торбата голямо куче.

— На — рекъл.

Взела Лиса торбата с кучето и я понесла. Носи я и си говори:

— За кокошка — патица, за патица — гъска, за гъска — агънце, а за агънце — млада невеста.

Разтърсила торбата, а оттам кучето:

— Уррр!

Лиса си рекла:

„Невестата от страх се е разревала. Я да я погледна каква е!“

Взела и развързала торбата. Щом я развързала и кучето — гав! Хукнала Лиса да бяга, кучето след нея; тя все по-навътре в гората, кучето след нея — ха-ха да я стигне. Все пак Лиса дотичала до дупката си, скрила се вътре. Седи Лиса в дупката, а кучето пред дупката — не може да влезе. Лиса почнала да пита:

— Ушички, мои ушички! Какво си мислехте, като бягахте от това проклето куче?

— Ние, лисичке-сестричке, си мислехме дано не те стигне кучето, дано не ти разкъса златното кожухче.

— Благодаря ви, ушички. Загдето така сте мислили, ще ви подаря златни обички.

И пак попитала:

— Краченца, мои краченца! А вие какво си мислехте, като бягахте от това проклето куче?

— Ние, лисичке-сестричке, си мислехме как по-добре да бягаме, да не те стигне кучето, да не ти разкъса златното кожухче.

— Благодаря ви, краченца, благодаря ви, милички. Аз ще ви купя златни обувчици със сребро подковани.

И пак попитала:

— А ти, опашко, какво си мислеше, като бягаше от това проклето куче?

— Аз в краката ти се мотях и все си мислех, дано те стигне кучето, да ти разкъса златното кожухче.

Разсърдила се Лиса, подала си опашката навън.

— Щом е така — на ти, куче, моята опашка! Яж — колкото щеш!

Хванало кучето опашката, цялата я отхапало.

Отишла след това Лиса при зайците. Те видели, че е без опашка, взели да ѝ се смеят. А тя рекла:

— Може да съм без опашка, но хоро по-добре от вас умея да водя.

— Как?

— Така! Трябва само да ви навържа опашките — тозчас ще се научите.

— Добре, вържи ги!

Навързала им опашките, а сама скочила на едно хълмче и оттам извикала:

— Спасявайте се! Страшен вълк иде насам!

Задърпали се зайците на разни страни и на всички им се откъснали опашките. Погледнали се един друг, гледат — всички без опашки.

Взели те да се наговарят как да отплатят на Лиса. Тя чула какво гласят, видяла, че работата е лоша и избягала от тая гора. А зайците оттогава така си живеят без опашки.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.